

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

בפני
כבוד השופט עמי קובו – אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עוה"ד גיא אברס

נגד

הנאשם
משה יוסף
ע"י ב"כ עוה"ד מנשה סלטון

נוסח זה של גזר הדין מותר לפרסום גזר דין

הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות מין קשות בשתי אחיות קטינות, קרובות משפחתו.

עיקרי כתב האישום המתוקן

1. כתב האישום המתוקן (להלן: כתב האישום) אווז בשני אישומים. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, הנאשם נשוי לאחות סבן של א.א קטינה ילידת 2003 ו-ב.ב, קטינה ילידת 2005. בין השנים 2012-2015 התגורר הנאשם ב[הושמט], משנת 2015-2019 התגורר בביתו ב[הושמט], בתקופה זו שררו בין משפחת הנאשם למשפחתן של הקטינות יחסי קירבה, המשפחות נהגו לבלות יחד והקטינות נהגו להתארח וללון בבית הנאשם ולשהות עימו, בין היתר, ביחידות.
2. במסגרת האישום הראשון, המייחס לו צבר עבירות מין בקטינה א.א, כשהייתה בין הגילאים 10-16, הורשע הנאשם בעבירות הבאות: אינוס קטינה (שני מקרים), לפי סעיף 345(ב) (1) בנסיבות סעיף 345(א) (1) בחוק העונשין,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); **ניסיון למעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (ריבוי עבירות)**, עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) וסעיף 25 לחוק; **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (ריבוי עבירות)**, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק.

במהלך התקופה שבין 2013-2019, **בעשרות רבות של מקרים**, שמועדם המדויק אינו ידוע למאשימה, בביתו ובבית הסבים, ביצע הנאשם בא.א שני מעשי אינוס בדרך של החדרת אצבעות לאיבר מינה, ניסיון למעשה סדום ומעשים מגונים רבים, תוך שהוא אומר לה שהוא אוהב אותה, והכל כמפורט להלן:

במהלך התקופה הרלוונטית, במספר הזדמנויות, בעת שישנה א.א בביתו, נהג להגיע לחדרה בשעות לילה ולעיתים בבוקר, כשהם לבדם בבית, נגע בגופה, ליטפה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה.

בשתי הזדמנויות, בשנת 2014, כשא.א ישנה במיטתם הזוגית של הנאשם ואשתו, בעוד אשתו שוכבת לצידם, נגע הנאשם באיבר מינה מתחת לתחתוניה; במקרה אחר, בשנת 2014, מרח את גופה באמצעות קרם גוף, בהמשך החדיר את אצבעותיו אל תוך איבר מינה, ובתגובה היא נרתעה וזזה לאחור; לאחר מספר חודשים, כשא.א ישנה בחדר האורחים בביתו, ובעת ששהו ביחידות, נכנס לחדר כשקרם גוף בידו, הפשיטה מבגדיה ומרח את הקרם על גופה. תחילה מרח את הקרם על רגליה ובהמשך על גופה, בטנה ואיבר מינה ובהמשך נגע באיבר מינה.

בשנת 2015, במועד שאינו ידוע במדויק, ישנה א.א בביתו. בבוקר, בעודה ישנה, נגע בה הנאשם והפשיטה מבגדיה, והיא התעוררה עקב כך. הנאשם נשכב, כשהוא לבוש, מעליה, התחכך בגופה, כשאיבר מינו מתחכך באיבר מינה החשוף. בהמשך נגע באיבר מינה בידיו ובאצבעותיו ונישק אותה בפיה ובחזה; במקרה אחר, בחצר בית הסבים, ישבו הנאשם וא.א על דנדנה בחצר. הנאשם נתן לא.א שטר של 100 ש"ח, מיד לאחר מכן ביקש ממנה להתלוות אליו למקום מבודד בחצר ובהגיעם למקום הכניס את ידו למכנסיה ונגע באיבר מינה. בהמשך קירב את פניו אליה, הוציא את איבר מינו ממכנסיו וביקש ממנה לגעת בו אך היא סירבה; במקרה אחר, במועד שאינו ידוע במהלך התקופה הרלוונטית, שהתה משפחתה המורחבת של א.א והנאשם בבית הסבים במושב. בשלב מסוים נסע הנאשם עם א.א למקום מבודד ברחבי המושב, החנה את רכבו בצד הדרך, התקרב לעברה, נגע באצבעותיו באיבר מינה, נגע בחזה ונישקה תוך שהחדיר את לשונו לפיה; במקרה אחר, במהלך אותה שנה, בעת שלנה א.א בביתו, נכנס למיטתה והחדיר אצבעות לאיבר מינה (סעיף 8 לעובדות).

במועדים שונים, בשנים 2016-2017, בשתי הזדמנויות, הגיע הנאשם במשאיתו לאסוף את א.א מבית הספר בו למדה. במהלך הנסיעה נישק אותה והניח את ידו על איבר מינה מעל הבגדים.

במהלך התקופה הרלוונטית, במהלך החופש הגדול, במועד שאינו ידוע במדויק, לנה א.א בביתו במשך שבוע, בתקופה זו, כמעט מדי לילה, שכב לצידה בעודה ישנה, ליטפה בבטנה, נישק והחדיר את לשונו לפיה, הוריד את מכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מינה.

במהלך שנת 2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית ב[הושמט], ביקש מא.א "לנשק את איבר מינו", כשסירבה, לקח את ידה והניחה עליו כשהוא חשוף וזקור, בשלב זה אחז בראשה בידיו, הורידו לכיוון איבר מינו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

הזקור באופן שהוא נגע בפיה. בשלב זה חשה א.א. בחילה ורצה לשירותים, הנאשם הלך בעקבותיה, וכשאמרה לו שאינה מסוגלת, נגע בגופה ובאיבר מינה;

במהלך יום כיפור, בשנת 2016, לנו הנאשם וא.א. יחד עם בני משפחה נוספים, בבית הסבים. בערב ביקש ממנה לעלות לעליית הגג שבה ישן, משסירבה, ניגש לקרוא לה מחדרה, כשהגיעו לעליית הגג, ביקש שתשכב לצידו ונגע באיבר מינה. בהמשך הוציא את איבר מינו ממכנסיו, וכשהוא חשוף וזקור, לקח את ידה והניחה עליו, הניח את ידו על ידה ושפשף באמצעות ידה את איבר מינו. בהמשך אמר לה שהוא עומד להגיע לפורקן וביקש שתביא לו נייר טואלט והקטינה עשתה כמבוקשו;

במהלך שנת 2017, במועד שאינו ידוע במדויק, צפתה א.א. בטלויזיה בסלון ביתו, הנאשם התיישב בסמוך אליה, ליטף את רגלה, הכניס את ידו לתחתוניה ונגע באיבר מינה; במקרה אחר, הורה לה שתבוא איתו לשירותים ו"תעזור לו לגמור". שם, הוציא את איבר מינו, הניח עליו את ידה ושפשף באמצעות ידה את איבר מינו עד שהגיע לפורקן מיני.

פגיעותיו בה פסקו רק לאחר שנמנעה מלהגיע לאירועים משפחתיים בהם נכח ונמנעה מלהיפגש איתו ביחידות.

3. **במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה ב.ב. מתחת לגיל 16 (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות וסעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק.**

במהלך שנת 2015 במועד שאינו ידוע, צפו ב.ב., במועד זה כבת 10, והנאשם ביחידות בטלויזיה בסלון ביתו ב[הושמט]. בעודם צופים בסרט, לקח הנאשם את ידה, הכניסה מתחת למכנסיו ותחתוניו, כך שב.ב. נגעה באיבר מינו. בהמשך, הכניס את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מינה במשך דקות;

במהלך שנת 2016, במספר הזדמנויות, בעת שצפו השניים ביחידות בטלויזיה, נישק את ב.ב. באופן שהחדיר את לשונו לפיה.

הפגיעות בב.ב. פסקו לאחר שחדלה להגיע לביתו ונמנעה מלהיפגש איתו ביחידות.

4. הצדדים הציגו הסדר טיעון, ולפיו הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן והורשע. באשר לעונש הצהירה המאשימה כי תגביל את עתירתה העונשית ל-9 שנות מאסר, כשההגנה חופשיה בטיעונה. עוד הוסכם כתנאי להסדר הטיעון שהנאשם יפקיד, טרם מועד הטיעונים לעונש, פיצוי למתלוננות בסך של 200,000 ₪, וכי המתלוננות יעידו במעמד הטיעונים לעונש. סכום הפיצוי הופקד בהמשך בהתאם להסכמות. לבקשת המאשימה, הורנו על קבלת תסקירי נפגעות עבירה.

תקציר תסקירי המתלוננות ועדויותיהן

א.א.

5. [הושמט].

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

6. [הושמט]. לסיכום העריך שירות המבחן, כי א.א זקוקה למענה טיפולי ארוך טווח, כשאירועי לחץ ומשבר בעתיד עלולים לדרדר את מצבה ולהוביל לנסיגה במצבה הנפשי והמליצו כי יושת על הנאשם פיצוי כספי משמעותי.
7. בעדותה לפנינו ובמכתב שהגישה (תע/1), סיפרה א.א באומץ ובהתרגשות על הפגיעות הקשות שנעשו בה, הנזק שנגרם לה והחלטתה לסיים את פרק הסבל בחייה ולהתקדם לחיים אחרים. [הושמט].

א.א. חתמה את עדותה בדברים הבאים :

"רק בשנתיים האחרונות שהצלחתי לפתוח את הסיפור הזה, לטפל בזה ולטפל בעצמי כנפגעת מינית הצלחתי להתחיל לראות את מה שמעבר למקרה ואת החיים שבאים אחר כך. החלטתי שעדות זו היום סוגרת מבחינתי את המעגל הזה, שאני מסכימה לא להאשים את עצמי, ואני מחליטה לתת לזה להיגמר אחרי 9 שנים".

ב.ב

8. [הושמט].

9. [הושמט].

10. [הושמט].

ראיות ההגנה לעונש: מכתביהם של אשת הנאשם (נע/1), בתו (נע/2) ובנו (נע/3)

11. מטעם הנאשם העידו אשתו ושני ילדיו, שהקריאו ממכתבים שכתבו. [הושמט].

12. בתו של הנאשם, [הושמט].

תמצית טיעוני הצדדים

13. ב"כ המאשימה, עו"ד גיא אברס, עתר לגזור על הנאשם עונש ראוי בן 9 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות. ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשי הנאשם, ריבויים ופגיעות הקשה בשתי אחיות שעולמן קרס. עוד הדגיש שמדובר במעשים שבוצעו בתוך המשפחה, תוך הפרת אמון בוטה וניצול היחסים הקרובים עם משפחתו, הנאשם החפיץ את המתלוננות והשתמש בהן ככלי לסיפוק מאווייו המיניים, המאשימה הפנתה לריבוי המעשים המיניים כלפי א.א הכוללים אקטים מיניים קשים ופוגעניים ברף גבוה, לרבות אינוס וביצועם בביתו ובבית הסבתא.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

לטענתו במקרה שבפנינו הפגיעה במתלוננות משולשת, הן נפגעו פגיעה מינית משמעותית, נאלצו לשמור את סוד הפגיעה בשל הקרבה המשפחתית באופן שהשפיע לרעה על בריאותן ומצבן הנפשי, ולאחר החשיפה, משפחת הנאשם יצאה נגדן וניתקה את הקשרים עם משפחתן.

ב"כ המאשימה עתר, בהתאם להסדר הטיעון, לעונש של 9 שנות מאסר וסבור שהמתחם באישום הראשון נע בין 8-12 שנים ובאישום בעניינה של ב.ב. בין 25-50 חודשי מאסר. לטענתו, הנאשם הורשע בעבירות חמורות שהעונשים לצדן ממושכים, וראוי לגזור עליו עונש מוחשי שיהלום את מעשיו. עוד ציין כי המתלוננות ומשפחתן נושאות עיניים לבית המשפט בציפייה שיגזור על הנאשם עונש כבד. לצד זאת, ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. באשר לפיצוי שהופקד, עמד על הנזק הרב שנגרם למתלוננות הפנה לתסקירים ולעדויותיהן ומבקש ש-150,000 ₪ יועברו לא.א. והיתרה לאחותה.

14. ב"כ הנאשם, עו"ד מנשה סלטון, סקר את המאמצים להגיע להסדר טיעון בתיק, ואת הקשיים שנבעו מהתנגדות המתלוננות להסדר. עוד עמד על החשיבות שיש לכך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו וייתר את העדת המתלוננות ובני משפחה נוספים. לדבריו, התיקונים בכתב האישום נבעו גם מקשיים ראייתיים, הנאשם לא נחקר על חלק מהאירועים והשיחה המבוזמת בינו לבין א.א. היא תרגיל חקירה פסול. עוד ביקש לתת משקל להפחתה בחומרת המעשים בכתב האישום המתוקן, ולכך שהמעשים לא בוצעו בכח ובאיומים. לטעמו לא מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת התא המשפחתי, ומאז המעשים חלפו שנים רבות. לטענתו, המעשים שבוצעו ברובם בביתו, היו ספונטניים ללא תכנון ופסקו כשהמתלוננות נמנעו מלפגוש אותו, והנאשם לא יזם מפגשים נוספים איתן. באשר למעשי האינוס, המפורטים בסעיפים 3 ו-8 באישום הראשון, מדובר במעשים שבוצעו לפני שנים רבות ולא כללו החדרת איבר מין.

באשר לעונש - ב"כ הנאשם סבור שהסכמת הצדדים להסדר טווח מייתרת את הצורך לקבוע מתחם עונש הולם, והפנה לע"פ 1901/19 ולפסיקה נוספת, כשלטענתו במקרים חמורים יותר הכוללים שימוש באלימות נקבעו מתחמים נמוכים מזה שאליו עותרת המאשימה, על כן סבור שהמתחם בגין שני האישומים אמור לנוע בין 5-7 שנות מאסר וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתיתו. ב"כ הנאשם אינו מתעלם מהנזק הרב שנגרם למתלוננות אך מבקש לתת משקל לכך שמדובר בבנות חזקות ואמיצות שהוא מאמין שיצליחו לאסוף את השברים ולהשתקם.

ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל נכבד לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 66, אב וסב ששירת בחיל האוויר בשירות קבע שנים רבות והצליח לבנות בית לתפארת. עוד ציין שהודאתו גרמה, כפי שעלה מדברי אשתו וילדיו, לשבר קשה במשפחתו. כתוצאה מהודאתו, אשתו החליטה להפרד ממנו, היה לנאשם קושי רב לגייס את כספי הפיצוי, המתלוננות הטילו צו עיקול על ביתו (נע/4) ומשפחתו נאלצה להוציא את כל כספי החסכון והפנסיה שחסך. עוד ציין שהנאשם עצור כשנה וחצי ובמהלך מעצרו, לאחר שהתברר במה מואשם, הוכה ע"י עצורים אחרים והועבר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

לתנאי הפרדה לתקופה שבה היה נתון בתנאים קשים (נע/5). לפני כשנה, שותפו לתא, אף הוא נעצר בעבירות דומות, התאבד (נע/6) והדבר גרם לו לטראומה קשה שהגבירה את מצוקתו.

15. הנאשם, שטען שהוא כבד לשון וסובל מגמגום, ביקש להקריא דברים שכתב (נע/7). בדבריו, ביקש סליחה מהמתלוננות והביע חרטה ובושה בפניהן, בכך שניצל את אהבתן אליו ולמשפחתו, פגע בהן כדי לספק את יצריו הבזויים ולא עצר לחשוב איזו השפעה תהייה למעשיו על חייהן. עוד התנצל על הפגיעה הקשה באשתו ובילדיו והבטיח לנצל את תקופת המאסר כדי להשתלב בהליך טיפולי בכלא שיוציא אותו ממאסר "אדם אחר, אדם השולט על יצריו ולא פוגע באוהביו".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

16. עתירת המאשימה, בהמשך להסכמת הצדדים, לעונש ראוי בן 9 שנים אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם. אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק (ראו דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 16 (28.11.2021), וכן בע"פ 1548/18 גיא נ' מדינת ישראל (28.11.2018)).

17. כתב האישום המתוקן מגולל מסכת פגיעות מיניות שביצע הנאשם, הנשוי לאחות סבן, בשתי ילדות אחיות, בא.א, בין הגילאים 10-16 ובאחותה הצעירה, בגיל 10-11. המעשים המיוחסים לנאשם כלפי המתלוננת א.א חמורים עד מאוד, המעשים שביצע בב.ב אמנם פחותים בחומרתם ובכמותם, אך תוצאתם קשה.

18. במעשיו פגע הנאשם קשות בערכים המוגנים, בהם כבודו, שלומו, נפשו וצנעת הפרט של האדם (ע"פ 6269/99 כהן נ' מדינת ישראל פ"ד נה(2) 496; חירות הפרט, המתבטאת באוטונומיה של האדם על גופו; ההגנה על שלמות גופם ונפשם של קטינים בכלל, ובתוך ביתם ובמחיצת משפחתם וזכות הילד והמתבגר להתפתחות נפשית ומינית תקינה. הנאשם אמנם אינו בן משפחתן הגרעינית של המתלוננות ועל כן לא הורשע בעבירות מין בתוך המשפחה, אך מבחינה מהותית מאפייני מעשיו ותגובת המתלוננות דומים מאוד לדפוס מעשים מסוג זה. כפי שכבר נפסק, לביצוע עבירות בנסיבות אלו ניתן לתת משקל לחומרה גם אם הנאשם אינו "בן משפחה" כהגדרתו בחוק (סעיף 351(ה) לחוק), וזאת בהתחשב ברקע לביצוע העבירות ומכח הוראת סעיף 40ט(א)(11) לחוק, המנחה את בית המשפט להתחשב כנסיבה לחומרה בניצול לרעה את יחסי הנאשם עם נפגע העבירה (ע"פ 3583/20 פלוני נ' מדינת ישראל, כב' השופט פוגלמן, פסקה 4, 9.11.2020); ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 49 20.10.2020 (להלן: "עניין פלוני")

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

הנאשם השתייך למעגל הקרוב ביותר של המתלוננות, אלו בילו, פעמים רבות, בביתו בחופשות, בשבתות ובחגים, לעיתים עם משפחתו ולעיתים לבדן. משפחתו של הנאשם ראתה בהן בנות בית, המתלוננות ראו בו סב ודוד, דמות מטיבה, מפנקת ואוהבת והרבו לבלות במחיצתו ועם משפחתו. הנאשם, המבוגר מהן בשנים רבות, ניצל את גילן הצעיר, תמימותן ואת האמון הרב שנתנו בו המתלוננות ומשפחתן כדי לספק את יצריו המיניים המעוותים, תוך שהוא פוגע בנפשו וגורם להן נזקים כבדים וקשים.

19. עוד ניצל הנאשם את זמינותן של הקטינות במהלך מפגשים משפחתיים בביתו או בבית סבם, חוסר יכולתן למנוע ולהבין את המשמעות האמיתית של מעשיו ואת העובדה שלא חשפו במשך תקופה ארוכה את דבר הפגיעה בהן. חומרה יתרה טמונה בכך שרוב המעשים בוצעו בביתו או בבית הסב, מקומות שאמורות היו הקטינות לחוש רוגע ובטחון, והפכו מסוכנים להן וחשופים לפגיעה מינית וניצול. חומרה נוספת גלומה בכך שהפך את שתי המתלוננות האחיות קורבן לפגיעתו הרעה, א.א שימשה שנים רבות, ובמקרים רבים, קורבן לפגיעותיו המיניות אך הנאשם לא הסתפק בכך, ופגע במקביל, גם באחותה הקטנה.

20. בניגוד לטענת הסניגור, מעשיו של הנאשם ברובם לא היו ספונטניים אלא פרי תכנון מוקדם. הנאשם נקט בזהירות רבה והצליל להסתיר את מעשיו ממשפחתו ששהתה, בחלק מהמקרים, בסמוך; הנאשם ידע לבצע את המעשים בזמנים שנמצא ביחידות עם המתלוננות, ובאחד המקרים, ביצע את זממו, לאחר שנתן לא.א שטר של 100 ₪, במקום מבודד בבית הסבים; במקרה אחר, נסע עימה ברחבי המושב שבו מתגורר הסב ותקף אותה מינית; לעיתים אסף אותה, ביוזמתו, מבית הספר, ללא ידיעת ההורים, במטרה לבצע בה מעשים מיניים. עוד מתאר כתב האישום שני מקרים שבהם הצטייד בקרם גוף בכוונה למרוח אותו על גופה של א.א. הנאשם ביצע את המעשים בימים ובלילות, באחד הלילות כשאשתו ישנה לצדו, במקרה אחר, בעת ששהה בבית הסבים, ביום כיפור.

21. אין מדובר במעידה בודדת אלא בפגיעה שיטתית, מעשיו המיניים בא.א רבים ומגוונים. בשני מקרים ביצע מעשה אינוס באמצעות החדרת אצבעותיו לאיבר מינה, כשא.א סירבה לעשות כמבוקשו ולשפשף את איבר מינו, לא הרפה, נטל את ידה בידו וביצע את תנועות השפשוף איתה. מדובר בסדרת מעשים, שהנאשם יכול היה להפסיקם בכל רגע, אך ניצל את שתיקתה של א.א ובהמשך גם של ב.ב, כדי להמשיך בביצועם. המעשים פסקו רק לאחר שהבנות שגדלו הפסיקו מיוזמתן להגיע לאירועים משפחתיים ולהתארח בביתו. מעשיו אמנם לא לוו באלימות או באיומים אך אין בכך כדי להקל מחומרתם, כמו במקרים רבים אחרים של פגיעות מיניות בתוך המשפחה, הנאשם ניצל את אהבתן של המתלוננות אליו ומעמדו, כמו גם את פער הגילים ביניהם, כדי לכפות עליהן מעשים מיניים ללא הפרעה.

22. מעשיו גרמו לקטינות נזקים חמורים, משמעותיים ומתמשכים כעולה מתסקירי הקורבן שהוגשו לעיונו, מכתביהן ועדויותיהן. בהינתן גילן הצעיר ועוצמת הפגיעה, ברי שמעשיו הותירו צלקות נפשיות עמוקות בנפשו והשפיעו על עיצוב אישיותו. המעשים פגעו פגיעה הרסנית גם במשפחתן הגרעינית של המתלוננות והובילו לניתוק קשר, משקעים כבדים והאשמות בין משפחתן למשפחת הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו ע"י כב' השופטת וילנר בעניין פלוני, במקרה כמו זה שלפנינו, ביצע נאשם מבוגר הנשוי לדודתה של אם הקטינה מעשים מגונים ומעשי סדום בקטינה בת 8, תוך ניצול יחסי הקרבה בין משפחתו למשפחת הקטינה ואת האמון הרב שרחשה לו הקטינה שראתה בו דמות סב:

"אין צורך להכביר מילים בדבר השלכותיהן ההרסניות של עבירות מין על הקורבן ועל בני משפחתו, עבירות אלה חודרות לנימי הנפש, גורמות לתחושה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פיו את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגוון רחב של תופעות נפשיות וגופניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר. השבר עמוק עוד יותר שעה שמבצע העבירה הוא אדם שהקורבן רואה בו דמות חיובית ונותן בו את אמונו. (שם, פסקה 45).

23. פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים משמעותית וממשית. בהקשר זה נתנו דעתנו לנסיבות החמורות של העבירות, משך התקופה במהלכה בוצעו, גילן הצעיר של הקטניות, ניצול יחסן האוהב אליו והנזק שנגרם להן. יש לראות את מעשיו של הנאשם כשני "אירועים" שבוצעו בשני קורבנות שונים, ובהתאם להסכמות הצדדים, ייגזר על הנאשם עונש כולל לשני האירועים (סעיף 40(ג) לחוק).

24. מדיניות הענישה הנוהגת - בית המשפט העליון חוזר ועומד על החובה להחמיר בענישה של עברייני מין, בעיקר כשקורבנותיהם קטינים כגמול על מעשיהם וכביטוי לסלידתה של החברה ממעשים אלו. החמרת הענישה אף מבטאת הכרה בכאבו של הקורבן ומסייעת לשיקומו (ע"פ 9286/06 פלוני נ' מדינת ישראל, 29.11.2007). פסיקה זו אף עולה בקנה אחד עם כוונת המחוקק המתבטאת בסעיף 355 לחוק, אשר קובע כי העונש בעבירות מסוג זה לא יפחת מרבע מהעונש המרבי, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. מדיניות הענישה בעבירות מין חמורות כלפי קטינים כוללת, על דרך הכלל, מאסרים ממושכים. משך תקופת המאסר תלוי במאפייניו היחודיים של כל מקרה ומקרה ובין היתר ניתן משקל למספר העבירות, טיבן, נסיבותיהן ומשך התקופה לאורכה הן בוצעו, גיל הקטין הנפגע וגילו של הנאשם וטיב הקשר בין הנאשם לקורבן. בענייננו, עותרת המאשימה, ביחס לאישום הראשון, למתחם ענישה שנע בין 8-12 שנות מאסר, למתחם הנע בין 25-50 חודשי מאסר בגין האישום השני, ולעונש כולל בן 9 שנות מאסר בפועל. ב"כ הנאשם מבקש להסתפק בתקופת מאסר מתונה יותר הנעה בין 5-7 שנות מאסר. נבחן אם הענישה המוצעת ע"י הצדדים מצויה בגבולות הענישה הנוהגת:

25. המאשימה הגישה לעיוננו אסופת פסיקה בה נדונו בעיקר מקרים של ביצוע עבירות מין ע"י בן משפחה (כהגדרתו בסעיף 351(ה) לחוק), בחלקם נסיבות המעשים חמורות פחות אך העונשים שהוטלו על הנאשמים מכבידים: בע"פ 3934/12 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.2013) נדון נאשם שהורשע בשישה אישומים של מעשים מגונים בנסיבות של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

אינוס בבתו הקטינה, למאסר בן 8 שנים, ערעורו נדחה; בע"פ 638/02 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.2003) נדחה ערעור המערער שהורשע בביצוע עבירות מין לרבות מעשה מגונה בכפייה ואינוס, במשך קרוב לשלוש שנים בנכדתו, בהיותה בגילם 7-10. נדון למאסר בן 16 שנים; בע"פ 2538/19 פלוני נ' מדינת ישראל (13.11.19) נדחה ערעור המערער שהורשע בביצוע עבירות מין לרבות מעשים מגונים ומעשה סדום, במשך כארבע שנים באחייניתו, בהיותה בגילים 12-15. נדון למאסר בן 6 שנים וחצי. במקרה נוסף, ע"פ 2642/11 פלוני נ' מדינת ישראל (25.7.2013) נדחה ערעור המערער שנדון למאסר בן 12 שנים בגין הרשעתו בעבירות מין - מעשים מגונים, מעשי אינוס ומעשה סדום, במתלוננת, בתו של בת זוגו, קטינה שטרם מלאו לה 14, לאורך תקופה של 6 שנים.

26. בפסיקה שאליה הפנתה ההגנה ענישה מתונה יותר, וכוללת, ברובה, מקרים פחות חמורים: בע"פ 2470/15 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2015) – הורשע הנאשם בביצוע מעשה מגונים במשך שלושה ימים באחייניתו הקטינה ונדון ל-20 חודשי מאסר, ערעורו נדחה; בע"פ 8352/21 פלוני נ' מדינת ישראל (16.1.2022), נדון סב, בן 79, שהורשע בשלוש עבירות של מעשים מגונים בנכדותיו, למאסר בן שנה. בית המשפט העליון הקל בעונשו נוכח חלופי זמן רב מביצוע העבירות ורמת מסוכנותו הנמוכה והעמידו על 10 חודשי מאסר; בתפח"ע (מח- נצרת) 43418-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (20.7.2021) הורשע נאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות מעשים מגונים לתקופה קצרה יותר מעניינו, במהלך כשנתיים, בקטינת קרובת משפחתו (הנאשם הוא בן דודה של אמה) ונדון למאסר בן 48 חודשים. ערעור שהוגש נדחה (ע"פ 6065/21 פלוני נ' מדינת ישראל (8.12.21)).

27. רמת הענישה מחמירה גם במקרים של נאשמים שביצעו עבירות מין בקטינים, שאיתם היה להם קשר קרוב, בין אם מדובר בקרבת משפחה ובין אם לאו:

כך בעניין פלוני, שנסיבותיו פחות חמורות מהמקרה שבפנינו, הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של מעשים מגונים ושתי עבירות של מעשה סדום בקטינה בת 8, קרובת משפחה. בית המשפט המחוזי גזר עליו 5 שנות מאסר ופיצוי לקטינה בסך 30,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה ונוכח חומרת המעשים והקשר הקרוב עם הקורבן, החמיר בעונשו והעמידו על 7.5 שנות מאסר והעלה את הפיצוי לקטינה ל-60,000 ₪ (ערעורו של הנאשם כנגד הרשעתו, נדחה);

ע"פ 7046/18 דרימן נ' מדינת ישראל (18.8.2021), הנאשם, מדריך בעמותה, הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע מעשים מגונים ומעשה סדום במתנדבת בת 14, בביצוע מעשה מגונה ומעשה סדום בקטינה נוספת בת 14 ובמעשה מגונה ברף נמוך בקטינה נוספת, נדון ל-7.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע שמדובר בעונש הקרוב לרף התחתון של מתחם הענישה;

ע"פ 5865/14 בן פורת נ' מדינת ישראל (19.8.2015) – נאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בריבוי מעשי סדום ומספר מעשים מגונים בקטינה, חברתה הטובה של בתו, בעת שהייתה בת 10-11. בית המשפט קבע שהנאשם ניצל את מעמדו ותמימותה של המתלוננת, קבע מתחם שנע בין 4-8 שנות מאסר בגין כל מעשה סדום ומתחם שנע בין 1-3

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

שנות מאסר בגין מעשה מגונה וגזר עליו 8 שנות מאסר ופיצוי בסך 100,000 ₪. ערעורו נדחה, בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו חורג ממתחם הענישה ואולי אף נוטה לקולה (פסקה 27);

בע"פ 1117/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.2014) נדון נאשם בגין מספר מעשי סדום בקטין בן 11, בין השניים הייתה היכרות שטחית, למאסר בן 8.5 שנים. ערעורו נדחה.

28. לאחר שנתנו דעתנו לנסיבות ביצוע העבירות, לפגיעה הקשה בערכים המוגנים ולמדיניות הענישה הנוהגת, מצאנו לנכון לאמץ את מתחמי העונש אשר שאליהם טענה המאשימה, קרי: מתחם עונש באישום הראשון שנע בין 8-12 שנות מאסר בפועל ובאישום השני בין 25-50 חודשי מאסר. מדובר במתחם עונש הולם מתון ואף נוטה לקולה, בעיקר בהינתן חומרת המעשים שביצע הנאשם בא.א, הכוללים גם שני מעשי אינוס, בכך שפגע בשתי קטינות והנזק החמור שנגרם להן.

נסיבות הנאשם

29. הנאשם בן 67, ניהל כל חייו אורח חיים תקין, שירת בצבא קבע, וניתן להתרשם ממכתבי אשתו וילדיו (נע/1-נע/3), שתפקד כאב למופת ובעל טוב. הנאשם שוהה במעצר מזה שנה וחצי לראשונה בחייו, מדברי הסניגור ומסמך נע/5, עולה כי חווה קשיים רבים בתקופת מעצרו, הותקף ושהה תקופה בתנאי הפרדה והיה עד להתאבדות חברו לתא.

30. עוד נזקפת לזכותו החלטתו להודות במיוחס לו ולייתר את עדויות המתלוננות, חרף הפגיעה הקשה במשפחתו והמחירים שמשלם. הנאשם מגלה תובנה לנזק שגרם במעשיו למתלוננות ומשפחתן, אין חולק כי מעשיו טלטלו גם את משפחתו, אשתו וילדיו, טלטלה עזה. ממכתבו נע/6 ניכר שמדובר בהודאה וחרטה כנה וברצון אמיתי לטפל בסטייתו המינית.

לקבלת אחריות וחרטה כנה משמעות רבה גם מנקודת מבטו של קורבן העבירה (ע"פ 7880/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.22)). בענייננו יש למעשה זה חשיבות רבה בעיני המתלוננות, הודאתו משחררת אותן מתחושות אשם כבדות, מהווה עבורן סגירת מעגל ומאפשרת להן, כפי שעלה מהדברים המרגשים של א.א בפנינו, לפתוח פרק חדש בחייהן ולהפנות את כל כוחותיהן להליך שיקומן (ע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל 06.01.2021).

פיצוי המתלוננות

31. תוצאות מעשיו של הנאשם חמורות ביותר, מפורטות בתסקירי המתלוננות ועלו, ביתר שאת, בדבריהן, במסגרת הטיעונים לעונש. מעבר לנזקים שנגרמו לכל אחת מהן, פקד שבר נורא את משפחתן, "חורבן הבית" כהגדרת עורכת התסקיר של ב.ב, ואכן ניכר כי המעשים וחשיפתם פגעו פגיעה קשה בכל בני המשפחה הקרובה והמורחבת. אין חולק, כי הפגיעה החמורה יותר נגרמה למתלוננת א.א, מדובר בפגיעה שיטתית ומתמשכת שטלטלה את חייה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

וחרטה צלקות עמוקות בנפשה. לכך יש להוסיף את החלטתה שלא לגלות את סוד הפגיעה המינית במשך שנים רבות. מחלת הקרוהן שממנה סובלת התפרצה, לדבריה, כי לא יכלה יותר לשמור בבטן את סוד הפגיעה בה. במהלך תקופת חשיפת המעשים לוותה ע"י מחנכת כיתה ועובדת סוציאלית ממחלקת הרווחה בעירה. מחנכת הכיתה העידה בפנינו ותיארה את התדרדרותה בלימודים לאחר החשיפה, מתלמידה מצטיינת, חרוצה ואחראית הפכה לתלמידה שמאחרת וממעטת להגיע לשיעורים. עוד העידה על חששותיה והמתח העצום בו הייתה שרויה א.א. בתקופה הסמוכה להגשת התלונה, לרבות במהלך הגילוי להוריה ובתקופת החקירה במשטרה, דברים דומים מסרה גם המטפלת בה מטעם הרווחה (פרוטוקול מיום 25.1.22 עמ' 23-28 ; עמ' 98-99).

חרף עוצמת הפגיעה, מגלה א.א. תעצומות נפש וכוחות מרשימים ומצליחה לנהל את שגרת חייה בצל הפגיעה בה והשלכותיה, היא סיימה שנת שירות, משרתת כחיילת ביחידה מובחרת, מוקפת בסביבה תומכת ומנהלת קשר זוגי. מדבריה ומתסקירה ניכר כי להליך המשפטי ולהודאת הנאשם אפקט מרפא שתורם להליך שיקומה. עם זאת, היא מצויה בתחילת הליכי שיקום וטיפול ותזדקק לעזרה רבה במהלך השנים הבאות.

32. מצבה של אחותה הצעירה, ב.ב., כיום בת 17, קשה יותר. להערכת שירות מבחן, והדברים עלו גם מעדותה ומכתבה, מעשי הנאשם פגעו בה פגיעה הרסנית, שינו את אישיותה וערערו את עולמה. מצבה הנפשי מדורדר, היא סובלת ממחשבות חודרניות ומתקשה לשקם את חייה.

33. מצאנו לזקוף לזכות הנאשם את נכונותו לפצות את המתלוננות בסכום פיצוי גבוה ומשמעותי והמאמצים שעשה כדי להפקיד את מלוא הסכום טרם נגזר דינו. בעשותו כך, אפשר הנאשם למתלוננות לקבל סעד מידי לצורך מימון טיפולים רבים ומגוונים שהן זקוקות להם. עוד יש במעשה זה כדי ללמד על הכרתו בנזק שגרם להן ואף קיים בו יסוד של היטהרות לעברין עצמו, שכן חיובו בפיצוי לטובת קורבנו עשוי לתרום לשיקומו (דנ"פ 5625/16 אסרף נ' טווק 13.9.2017), פסקה 19 לפסק דינו של הש' סולברג).

סוף דבר

34. לאחר ששקלנו את כלל השיקולים, ונתנו משקל נכבד להסכמות הצדדים, לתיקון כתב האישום לקולא, להודאת הנאשם וחרטתו, ולכך שחסך את עדותן של המתלוננות וכן לפיצוי הנכבד שהופקד, מצאנו לגזור על הנאשם עונש של 8.5 שנות מאסר בפועל.

35. באשר לחלוקת כספי הפיצוי, נוכח מצבה המורכב של ב.ב. אנו סבורים שיש לפסוק לטובתה פיצוי נכבד יותר מזה שאליו עתרה המאשימה שיהלום את סבלה וצרכיה הטיפוליים. לפיכך ראינו לקבוע שסכום הפיצוי שהופקד יחולק בין המתלוננות, כך שא.א. תפוצה בסך 125,000 ₪ וב.ב. תפוצה בסך של 75,000 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

36. טרם נסיים את דברינו, נבקש לפנות שוב למתלוננות ומשפחתן. יש לקוות כי עם תום ההליך המשפטי, הודאת הנאשם והאחריות המלאה שנטל כאשם היחידי במעשים האיומים שביצע בכן, יהוו סיום של פרק כואב וקשה בחייכן. דרך ארוכה של ריפוי ושיקום לפניכן, אנו סמוכים ובטוחים שביחד תצאו לדרך חדשה וטובה ומעצימה.

37. אשר על-כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8.5 שנות מאסר בפועל אשר מניין מיום מעצרו 13.5.21.
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת מין מסוג פשע.
 - ג. 6 חודשי מאסר תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירת מין מסוג עוון.
 - ד. פיצוי בסך 125,000 ₪ למתלוננת א.א.; פיצוי בסך 75,000 ₪ למתלוננת ב.ב. הפיצוי שהופקד יועבר לא.א. בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה, ובנוגע לב.ב. שהיא קטינה, יועבר להוריה, ויוחזק על ידם בנאמנות עבודה עד להגיעה לגיל 18. ההורים יוכלו לעשות בכסף שימוש עבור טיפולים בב.ב. עוד קודם להגיעה של ב.ב. לגיל 18.
- תשומת לב השב"ס לבקשת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי שיקומי במסגרת מאסרו.
- מזכירות בית-המשפט תמציא העתק גזר הדין לעורכות תסקיר נפגעות העבירה.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ד, 04 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 43116-05-21 מדינת ישראל נ' משה יוסף

1
2
3
4
5
6
7